

11 Ιουλίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΚΡΟΝΙΔΗΣ,
Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΆΛΛΟΣ,

Εφεσείοντες-Καθ' ων η αίτηση,

v.

ΑΜΑΡΥΛΛΙΔΑΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΚΑΙ ΆΛΛΗΣ,

Εφεσμβλήτων-Αιτητριών.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 2087).

-
- 5 *Εκπαιδευτικοί Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Βαθμολογία υποψηφίων και καταρτισμός καταλόγου προακτέων — Δικαίωμα επηρεαζομένων εκπαιδευτικών να ζητήσουν αναθεώρηση της βαθμολογίας — Οι περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμοι του 1969-1992, Άρθρο 35B(7) — Ποίο το αρμόδιο όργανο να προβεί σε τέτοια αναθεώρηση και ποία η ακολουθητέα διαδικασία — Εφαρμοστές νομικές και νομολογιακές αρχές.*
- 10 *Εκτελεστή διοικητική πράξη — Εκπαιδευτικοί Υπάλληλοι — Απόρριψη των ενστάσεών τους για αναθεώρηση της βαθμολογίας τους — Δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη υποκείμενη σε ακύρωση διά προσφυγής.*
- 15 *Η Ε.Ε.Υ. προήγαγε 11 Βοηθούς Διευθυντές σε ισάριθμες θέσεις Διευθυντών Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης, για τα Νηπιαγωγεία. Το πρωτόδικο δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση της Ε.Ε.Υ. Η έφεση στρέφεται εναντίον των ακολούθων ευρημάτων του πρωτόδικου δικαστηρίου: (1) η Ε.Ε.Υ. δε συμμορφώθηκε με τις πρόνοιες του Άρθρου 35B(8) των περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969-1992 (ο Νόμος), (2) υπήρξε άνιση μεταχείριση των αιτητριών και (3) η αντιμετώπιση του θέματος των υπηρεσιακών εκθέσεων των αιτητριών, ήταν σύμφωνη προς τη νομολογία του Δικαστηρίου.*
- 20 *Το νομικό ερώτημα που τίθεται είναι αν η Ε.Ε.Υ. έχει δικαίωμα*
- 25

με βάση το Άρθρο 35B(7)(8) του Νόμου, να προβεί στην αναθεώρηση της βαθμολογίας στις εμπιστευτικές εκθέσεις και στη συνέχεια να προχωρήσει στην αλλαγή της σειράς του καταλόγου των υποψηφίων, όπως ζητήθηκε στη γραπτή ένσταση που υποβλήθηκε εκ μέρους των αιτητριών - εφεσιβλήτων.

5

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποφάσισε κατά πλειοψηφία ότι:

A. Υπό Κρονίδη, Δ. συμφωνούντων και των Αρτεμίδα Δ., και Νικολαΐδη, Δ.:

10

Η Ε.Ε.Υ. δεν έχει δικαίωμα να προβεί η ίδια στην αλλαγή της βαθμολογίας με βάση το Νόμο. Τέτοιο δικαίωμα έχει μόνο το οικείο Υπουργείο, σύμφωνα με τον Κανονισμό 22 των περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Επιθεώρησις και Αξιολόγησις) Καν. του 1976. Η Ε.Ε.Υ. όμως είχε ενώπιόν της τόσο τους φακέλους των υποψηφίων και τις εμπιστευτικές τους εκθέσεις όσο και την απόφαση του Υπουργείου Παιδείας με την οποία απορρίφθηκαν οι ενστάσεις ως προς τη βαθμολογία τους που έγιναν με βάση τον Καν. 22 και αφού τα ερεύνησε αποφάσισε την απόρριψη των ενστάσεων και προέβη στον καταρτισμό του τελικού καταλόγου σύμφωνα με το Άρθρο 35B(8) του Νόμου.

15

20

Η θέση που προβλήθηκε εκ μέρους των εφεσιβλήτων, ότι με βάση πάγια πρακτική του Τμήματος η οποία προέκυψε από απόφαση των Επιθεωρητών, να βαθμολογηθούν με 37 βαθμούς και όχι με 36, αφού ήταν εξαιρετες, δεν ευσταθεί, ελλείψει μαρτυρίας ότι επικρατούσε τέτοια τακτική κατά τον επίδικο χρόνο. Η παρούσα υπόθεση διαφοροποιείται από την απόφαση στην προσφυγή *Χαραλάμπους ν. Ε.Ε.Υ.* και την απόφαση της Ολομέλειας *Παπαϊωάννου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*.

25

30

Η απόφαση της Ε.Ε.Υ. δε λήφθηκε κατά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης ούτε και επιβλήθηκε σ' αυτή πλάνη περί τα πράγματα, που να καθιστά την επίδικη απόφαση υποκείμενη σε ακύρωση.

35

B. Υπό Νικήτα, Δ., συμφωνούντος και του Χρυσοστομή, Δ.:

Σύμφωνα με απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η βαθμολόγηση εκπαιδευτικού δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη υποκείμενη σε προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο. Το θέμα όμως μπορεί να εξεταστεί παρεμπιπτόντως σε προσφυγή, στην οποία ο αιτητής προσβάλλει τη μη προαγωγή του. Το δικαίωμα του

40

5 θιγομένου, με βάση το Άρθρο 35B(7) του Νόμου, να επιδιώξει μεταρρύθμιση του καταλόγου προακτέων είναι αρκετά ευρύ, ώστε να περιλαμβάνει και θέματα που άπτονται της βαθμολογίας, λόγω της καθοριστικότητας και αυτού του παράγοντα στη σειρά που εξασφαλίζει στον κατάλογο.

10 Η εξέταση των ενστάσεων από τη Ε.Ε.Υ., επιβαλλόταν στο πλαίσιο των εδ. 7 και 8 του Άρθρου 35(B). Ήταν πια θέμα ανεξάρτητο από την ένσταση του Καν. 22. Η τοποθέτησή του σαν τεχνικού θέματος αναβαθμολόγησης από την Ε.Ε.Υ., για το οποίο η Ε.Ε.Υ. δεν είχε αρμοδιότητα, είναι εσφαλμένη. Η παράλειψη της Ε.Ε.Υ., να εξετάσει και αποφασίσει το θέμα που εγέρθηκε απέβη μοιραία για το κύρος της πράξης.

15 *Η έφεση επιτυγχάνει κατά πλειοψηφία, με έξοδα υπέρ των εφεσειόντων. Η επίδικη διοικητική πράξη επικυρώνεται.*

20 *Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:*

Paracharalambous and Another v. The Republic (1987) 3 C.L.R. 2132,

25 *Χαραλάμπους ν. Ε.Ε.Υ., Υπόθ. Αρ. 747/93, ημερ. 8.3.1995,*

Παπαδόπουλος ν. Ε.Ε.Υ., Υπόθ. Αρ. 721/93, ημερ. 14.11.1995,

30 *Παπαϊωάννου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (Αρ. 2) (1991) 3 Α.Α.Δ. 713.*

Έφεση.

35 Έφεση εναντίον της απόφασης του Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Αρτέμη, Δ.) που δόθηκε στις 4 Απριλίου 1995 (Προσφυγή αρ. 640/92), με την οποία απεδέχθη την προσφυγή των εφεσιβλήτων και ακύρωσε την απόφαση των Εφεσειόντων με την οποία προάχθηκαν 11 Βοηθοί Διευθυντές στη θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης για τα Νηπιαγωγεία.

40

Γ. Στυλιανίδης, για τους Εφεσειοντες.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ Δ.: Την απόφαση της πλειοψηφίας θα δώσει ο Δικαστής κ. Κρονίδης.

5

Με την απόφαση αυτή συμφωνούν οι Δικαστές κ.κ. Αρτεμίδης, Νικολαΐδης και Κρονίδης.

ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ.: Με απόφασή της που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 4/6/1993 η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Ε.Ε.Υ.) προήγαγε 11 Βοηθούς Διευθυντές στη θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης, για τα Νηπιαγωγεία.

10

Με την κρινόμενη έφεση επιδιώκεται η ακύρωση της απόφασης αδελφού Δικαστή που στην άσκηση της πρωτόδικης αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του απεδέχθη την προσφυγή των επεσιβλήτων και ακύρωσε την πρωτόδικη απόφαση.

15

Στο κείμενο της έφεσης προβάλλονται τρεις λόγοι έφεσης, για τους οποίους ζητείται ο παραμερισμός της ακυρωτικής απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Και οι τρεις λόγοι περιστρέφονται γύρω από το ίδιο σχετικά θέμα και τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι η Ε.Ε.Υ. δεν έχει συμμορφωθεί με τις πρόνοιες του άρθρου 35B(8) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 έως 1992 (ο Νόμος). Δεύτερος λόγος είναι το εύρημα ότι πέραν του θέματος της βαθμολογίας τίθεται και θέμα άνισης μεταχείρισης των αιτητριών και τρίτος λόγος ότι η αντιμετώπιση του θέματος των υπηρεσιακών εκθέσεων, όπως το ήγειραν οι αιτήτριες στην ένστασή τους από την Ε.Ε.Υ. ήταν σύμφωνη με τη νομολογία του Δικαστηρίου.

20

25

30

Θεωρούμε σκόπιμο να περιγράψουμε τα γεγονότα συνοπτικά για να κατανοηθούν καλύτερα οι λόγοι της έφεσης.

35

Σύμφωνα με το άρθρο 35B(1) του Νόμου, κατάλογος των υποψηφίων, αντίγραφο του σχεδίου υπηρεσίας και οι φάκελοι υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων, διαβιβάστηκαν στο Γενικό Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης, που σύμφωνα με το Νόμο είναι Πρόεδρος της οικείας Συμβουλευτικής Επιτροπής.

40

Στις 28/12/1992 ο Γενικός Επιθεωρητής Δημοτικής Εκπαίδευσης διαβίβασε στην Ε.Ε.Υ. την έκθεση της Συμβουλευτικής

Επιτροπής μαζί με κατάλογο των υποψηφίων που σύστησε η εν λόγω Επιτροπή.

5 Την 7/1/1993 ο δικηγόρος των αιτητριών-εφεσιβλήτων υπέβα-
 λε στην Ε.Ε.Υ. γραπτή ένσταση για τη σειρά του καταλόγου,
 σύμφωνα με το άρθρο 35B(7) του Νόμου. Στη γραπτή ένσταση
 προβάλλετο ο ισχυρισμός ότι οι αιτήτριες παρά το εξαιρετο της
 προσφοράς τους είχαν βαθμολογηθεί με 36, ενώ 11 από τις υπο-
 10 ψήφιας (όσες και οι κενές θέσεις) με 37 παρά την πάγια τακτική
 του Τμήματος να βαθμολογεί με ανώτατη βαθμολογία το 37.
 Καλούσε δε την Ε.Ε.Υ. να εξετάσει την ένστασή τους όσον αφο-
 ρά την αξιολόγησή τους στην τελευταία βαθμολογία όσο και τη
 15 σειρά του καταλόγου. Είναι φανερό ότι το δεύτερο αίτημα εξαρ-
 τάτο απόλυτα από την έκβαση του πρώτου αιτήματος, ήτοι θα
 προηγείτο η απόφαση της αλλαγής της βαθμολογίας, ούτως ώστε
 να υπάρξει ανάγκη αλλαγής της σειράς του καταλόγου.

Και τίθεται το νομικό θέμα εάν η Ε.Ε.Υ. με βάση το άρθρο
 35B(7)(8) του Νόμου, έχει το δικαίωμα να προβεί η ίδια στην
 20 αναθεώρηση της βαθμολογίας στις εμπιστευτικές εκθέσεις και
 αφού προβεί σε τούτο να προχωρήσει στην αλλαγή της σειράς
 του καταλόγου. Η απάντησή μας σ' αυτό το θέμα είναι αρνητι-
 κή. Δικαίωμα τέτοιας ένστασης αναφορικά με τις βαθμολογίες
 και με το περιεχόμενο των εκθέσεων των εκπαιδευτικών λει-
 25 τουργιών παρέχεται από τον Κανονισμό 22 των περί Εκπαιδευ-
 τικών Λειτουργιών (Επιθεώρησις και Αξιολόγησις) Κανονισμών
 του 1976 (Κ.Δ.Π. 223/93). Η ένσταση που προνοείται από τον
 Κανονισμό 22 υποβάλλεται προς τον οικείο Γενικό Επιθεωρητή
 και η διαδικασία εξέτασής της περιγράφεται στην παράγραφο
 30 (3) του Κανονισμού 22. Οι αιτήτριες-εφεσίβλητες είχαν υποβά-
 λει ενστάσεις αναφορικά με τις βαθμολογίες τους (η εφεσίβλητη
 και η αιτήτρια Κωμοδρόμου για την σχολική χρονιά 1990-91) οι
 οποίες εξετάστηκαν και απορρίφθηκαν.

35 Η απόρριψη των ενστάσεων σχετικά με τις βαθμολογίες δεν
 αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη και δεν υπόκειται σε ακύ-
 ρωση διά προσφυγής. Βλ. *Papacharalambous and Another v. Republic*
 (1987) 3 C.L.R. 2132). Στη σελίδα 2136 ο τότε Πρόε-
 40 δρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου Τριανταφυλλίδης, αναφέρει:

“In the light of the foregoing I have reached the conclusion that
 no existing legitimate interest of either of the appellants was
 adversely and directly affected by their complaint of the
 dismissals of their objections against the ratings accorded to

them and for this reason the recourses of both of them ought to fail and their appeals have to be dismissed; and, in the circumstances, it is not necessary to pronounce on the issue of whether or not the decisions dismissing their objections are to be treated as being of an executory nature.”.

5

Και στη σελίδα 2141 ο Δικαστής Πικής (όπως ήταν τότε), αναφέρει:

“The sub judge decisions left the status and position of both appellants in the service wholly unaffected. They had no noticeable legal consequences whatsoever. They were internums of the Administration for the assessment of the services of educationalists and to the extent that they affect the rights to promotion of the officers concerned, they constituted preparatory acts. Consequently, in agreement with the learned trial Judge, we hold that the acts were not justiciable and for that reason the appeals are dismissed.”.

10

15

Το άρθρο 35B(7) του Νόμου παρέχει το δικαίωμα σε κάθε επηρεαζόμενο εκπαιδευτικό λειτουργό να ζητήσει αναθεώρηση του καταλόγου τον οποίο ετοιμάζει η Συμβουλευτική Επιτροπή. Η Ε.Ε.Υ. εξετάζει και αποφασίζει πάνω στις ενστάσεις το ταχύτερο δυνατό και στη συνέχεια καταρτίζει τον τελικό κατάλογο των υποψηφίων (εδάφιο 8 του άρθρου 35B).

20

25

Οι αιτήτριες, μέσω του δικηγόρου τους στις 7/1/1993 υπέβαλαν γραπτή ένσταση στην Ε.Ε.Υ. ζητώντας αναθεώρηση του καταλόγου που υπέβαλε η Συμβουλευτική Επιτροπή. Αίτημα των αιτητριών στην ένστασή τους ήταν ουσιαστικά η αναθεώρηση της βαθμολογίας τους από την Ε.Ε.Υ και στη συνέχεια αφού γίνει δεκτό το αίτημά τους να αναθεωρηθεί και η σειρά του καταλόγου.

30

Δικαίωμα αναθεώρησης της βαθμολογίας όμως, όπως έχουμε αναφέρει πιο πάνω, σύμφωνα με τον Κανονισμό 22 των περί Εκπαιδευτικών Λειτουργών (Επιθεώρησις και Αξιολόγησις) Κανονισμών του 1976 (Κ.Δ.Π. 223/76) έχει το οικείο Υπουργείο διά του Γενικού Επιθεωρητή.

35

40

Η Ε.Ε.Υ. δεν έχει δικαίωμα να προβεί η ίδια στην αλλαγή της βαθμολογίας με βάση το Νόμο. Έχει δικαίωμα να προβεί στην εξέταση του θέματος και να ζητήσει από το αρμόδιο όργανο, εάν αυτό κριθεί αναγκαίο, έρευνα επί του θέματος. Η Ε.Ε.Υ. όμως

είχε ενώπιόν της τόσο τους φακέλους των υποψηφίων και τις εμπιστευτικές τους εκθέσεις όσο και την απόφαση του Υπουργείου Παιδείας με την οποία απερρίφθησαν οι ενστάσεις ως προς τη βαθμολογία τους που έγιναν με βάση τον Κανονισμό 22.

- 5 Η Ε.Ε.Υ. αφού προέβη σε έρευνα και μελέτησε όλα τα στοιχεία των φακέλων και την απόφαση του Υπουργείου να απορρίψει τις ενστάσεις των αιτητριών, απεφάσισε την απόρριψη των ενστάσεων και προέβη, σύμφωνα με το εδάφιο 8 του άρθρου 35B στον καταρτισμό του τελικού καταλόγου.

10

Αγορεύοντας ενώπιόν μας ο ευπαιδευτος συνήγορος των εφεσιβλήτων υπέβαλε ότι με βάση πάγια πρακτική του Τμήματος η οποία προέκυψε από απόφαση των Επιθεωρητών, η βαθμολογία των Βοηθών Διευθυντών θα φθάνει μέχρι 37 βαθμούς για τους εξαιρετους. Και εφ' όσον και οι εφεσιβλήτες ήσαν εξαιρετες, έπρεπε να βαθμολογηθούν με 37 βαθμούς και όχι με 36. Υπέβαλε δε ότι τούτο προσβάλλει την αρχή του ίσου μέτρου κρίσεως.

15

20

Η θέση αυτή του ευπαιδευτου δικηγόρου δεν ευσταθεί, γιατί δεν υπάρχει μαρτυρία ότι επικρατούσε κατά τον επίδικο χρόνο ή προγενέστερα μία τέτοια τακτική. Όπως φαίνεται από το φάκελο της υπόθεσης οι 17 υποψήφιοι αξιολογήθηκαν σε διαφορετικές χρονικές περιόδους. Οι 5 αξιολογήθηκαν τη χρονική περίοδο 1989-90, οι 10 (μεταξύ των οποίων και η αιτήτρια Νεοφύτου) την περίοδο 1990-91 και οι υπόλοιπες τρεις (μεταξύ των οποίων και η αιτήτρια Νεοφύτου) την περίοδο 1991-92.

25

Η παρούσα υπόθεση διαφοροποιείται από την απόφαση στην προσφυγή υπ' αριθμό 747/93 Α. **Χαραλάμπους ν. Ε.Ε.Υ.**, ημερομηνίας 8/3/95. Σ' εκείνη την υπόθεση, ο αιτητής, βάσει στοιχείων που προσκόμισε, απέδειξε στο Δικαστήριο, πως οι Επιθεωρητές Δημοτικής Εκπαίδευσης αποφάσισαν κατά την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών να μη δίδουν βαθμό πέραν του 36, ενώ η συνολική βαθμολογία, σύμφωνα με τους Κανονισμούς, μπορεί να φτάσει στους 40. Ο αιτητής επίσης απέδειξε ως πραγματικό γεγονός, πως η βαθμολογία του αναφορικά με την επαγγελματική κατάρτιση, που είναι ένα από τα τέσσερα στοιχεία κρίσεως παρέμεινε αμετάβλητη λόγω ακριβώς της τακτικής που απεφάσισαν να ακολουθήσουν οι Επιθεωρητές, και παρά το γεγονός ότι είχε στο μεταξύ αποκτήσει τον πανεπιστημιακό τίτλο Β.Sc. και αργότερα Μ.Sc.. Στην απόφασή του το Δικαστήριο διαπιστώνει την τακτική των Επιθεωρητών που υιοθετήθηκε κατ' αντίθεση του περιεχομένου των Κανονισμών, πώς ο αιτητής απέδειξε ότι

35

40

η πρακτική αυτή πιθανό να επέδρασε δυσμενώς στη βαθμολογία του (Βλ. Υπόθεση αρ. 721/93, *Κ. Παπαδόπουλος v. Ε.Ε.Υ.*, ημερομηνίας 14/11/1995).

Καταλήγουμε κατά συνέπεια, ότι η Ε.Ε.Υ. απεφάσισε την ένσταση των εφεσιβλήτων αφού έλαβε υπ' όψη τις εισηγήσεις του δικηγόρου τους και αφού ερεύνησε το περιεχόμενο των φακέλων που ήταν ενώπιόν της. Υπό το φως της πιο πάνω κατάληξής μας, είμαστε της γνώμης ότι δεν τίθεται πλέον το θέμα της αρχής της ίσης μεταχείρισης ή της προκατάληψης του αξιολογούντος λειτουργού.

Η απόφαση της Ολομέλειας στην *Νιόβη Παπαϊωάννου και Άλλοι (Αρ. 2) v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 713, την οποία επικαλέστηκε ο ευπαίδευτος συνήγορος των εφεσιβλήτων, διαφέρει από την παρούσα υπόθεση. Σε εκείνη την υπόθεση η απόφαση της Ε.Ε.Υ. λήφθηκε προτού το Υπουργείο Παιδείας εξετάσει την ένσταση της υποψήφιας σχετικά με τη βαθμολογία της δυνάμει του Κανονισμού 22. Η ένσταση τελικά έγινε δεκτή και αναθεωρήθηκε η βαθμολογία της από 37 σε 38 βαθμούς. Ο λόγος στην απόφαση της πλειοψηφίας στην πιο πάνω απόφαση αναφέρεται στη σελίδα 723 ως εξής:-

“Το ζητούμενο, επομένως, δεν είναι το κατά πόσο βλέποντας τα πράγματα εκ των υστέρων, δικαιολογούμεστε να σχηματίσουμε τη μια ή την άλλη γνώμη ως προς την αξία των υποψηφίων. Είναι το κατά πόσο το βάθος της κρίσης του προάγοντος οργάνου ως προς το ποιός είναι ο καταλληλότερος, αφαιρείται εξαιτίας της πλάνης.”.

Καταλήγουμε πως η Επιτροπή έχει εξετάσει και ερευνήσει δεόντως την ένσταση των εφεσιβλήτων με βάση το περιεχόμενο των φακέλων και τις εισηγήσεις της Συμβουλευτικής Επιτροπής αφού έλαβε υπ' όψη τους ισχυρισμούς του δικηγόρου τους και απεφάσισε όπως απορρίψει την ένστασή τους σύμφωνα με το άρθρο 35B(8) και εν συνεχεία κατάρτισε τον τελικό κατάλογο των υποψηφίων. Στην απόφαση της Ε.Ε.Υ. δεν ενεφιλοχώρησε καμιά πλάνη περί τα πράγματα που να καθιστά την επίδικη απόφασή της υποκείμενη σε ακύρωση.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση επιτυγχάνει με έξοδα υπέρ των εφεσειόντων. Η πρωτόδικη απόφαση ακυρώνεται ενώ η διοικητική πράξη επικυρώνεται.

5 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ: Η έφεση έθεσε ένα σύντομο, αλλά ενδιαφέρον και συνάμα σημαντικό θέμα ερμηνευτικής μορφής. Στο επίκεντρο του βρίσκονται οι διατάξεις του άρθρ. 35B (7) και (8) των περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 έως 1992. Την αφορμή έδωσε η πλήρωση 11 θέσεων Διευθυντή Σχολείων Προδημοτικής Εκπαίδευσης, που είναι θέσεις προαγωγής και που έμειναν κενές κατά το τελευταίο τρίμηνο του 1992.

10 Το εδ. 7 παρέχει δικαίωμα σε επηρεαζόμενο εκπαιδευτικό να ζητήσει αναθεώρηση του καταλόγου προακτών που κατάρτισε η Συμβουλευτική Επιτροπή. Αυτό μπορεί να γίνει με γραπτή ενσταση που υποβάλλει μέσα σε τακτή προθεσμία από την ημέρα κατάρτισης του καταλόγου. Το εδ. 8 επιβάλλει υποχρέωση στην 15 Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας εφεξής Ε.Ε.Υ. ή Επιτροπή “να εξετάζει και αποφασίζει πάνω στις ενστάσεις το ταχύτερο δυνατόν” και στη συνέχεια να καταρτίζει τον τελικό κατάλογο των υποψηφίων.

20 Με την επίδικη απόφασή της ημερ. 28/1/93 η Επιτροπή πλήρωσε τις θέσεις με την προαγωγή των πρώτων 11 υποψηφίων στον τελικό κατάλογο, που είναι τα ενδιαφερόμενα μέρη στην κρινόμενη έφεση. Έχει σημασία να επισημάνουμε ότι οι προαχθείσες βαθμολογήθηκαν με 37 μονάδες. Οι εφεσίβλητες συγκέντρωσαν μόνο 36 (η καθεμιά). Με αποτέλεσμα να υποβαθμιστεί 25 η σειρά προτεραιότητάς τους στον τελικό κατάλογο μετά την 11η θέση. Η παραπάνω διαφορά ήταν φυσικά μοιραία για τις προοπτικές προαγωγής τους.

30 Πρέπει να λεχθεί πως αυτή η κάπως παράξενη συγκυρία της βαθμολογικής ισοδυναμίας τόσων υποψηφίων όσων ακριβώς και οι κενές θέσεις εθορύβησε την Ε.Ε.Υ. σε σημείο που κατέγραψε τις ανησυχίες της:

35 “..... είναι ευνόητο ότι, επειδή οι προς πλήρωση θέσεις ήταν 11, η διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής περιορίστηκε σε βαθμό τέτοιο που θα ήταν δυνατό να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι η επιλογή δεν έγινε από την Επιτροπή, αλλά από το κλιμάκιο των Επιθεωρητών το οποίο συνέταξε τις υπηρεσιακές εκθέσεις για τις υποψήφιες.

40 Η Επιτροπή προβληματίστηκε με το όλο θέμα και μελετά τρόπους σε συνεννόηση με τη Νομική Υπηρεσία, μέσα στα πλαίσια των εξουσιών που της παρέχει ο Νόμος, ώστε στο μέλλον να μην αντιμετωπίσει παρόμοια περίπτωση.”

Πρέπει ακόμη να σημειώσουμε ότι οι εφεσίβλητες είχαν αντιδράσει στη βαθμολογία τους, που θεώρησαν πως τις αδικεί. Γι' αυτό και υπέβαλαν ενστάσεις, όπως προβλέπει ο Καν. 22 των περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Επιθεώρησις και Αξιολόγησις) Κανονισμών του 1976 (Κ.Δ.Π. 223/76). Η πρώτη για τη σχολική χρονιά 1991-1992 και η δεύτερη για την προηγούμενη σχολική χρονιά. Οι ενστάσεις τους όμως απορρίφθηκαν.

Οι εφεσίβλητες, ασκώντας το δικαίωμα της παραγράφου 7 του άρθρου 35 (Β), ζήτησαν την αναθεώρηση του καταλόγου της Συμβουλευτικής Επιτροπής, προτάσσοντας σαν λόγο στην ουσία ότι η βαθμολογία τους υπήρξε άδικη. Ο δικηγόρος τους, που στις 7/1/93 υπέβαλε στον Πρόεδρο της Ε.Ε.Υ. την ένσταση εκ μέρους τους, έγραφε συγκεκριμένα:

“Οι πελάτισσές μου ενίστανται για τη σειρά τους στον εν λόγω κατάλογο.

Η σειρά τους αυτή, οφείλεται στην τελευταία βαθμολογία τους που παρέμεινε ΜΟΝΟ γι' αυτές, παρά το εξαιρετο της προσφοράς τους και παρά το γεγονός ότι μεσολάβησε προαγωγή τους στη θέση Βοηθού Διευθυντή, όπως και προηγουμένως σταθερά στο 36 με αποτέλεσμα να τυχάνουν άνισης και δυσμενούς μεταχείρισης έναντι των άλλων συναδέλφων τους που βαθμολογήθηκαν με 37, ως η πάγια τακτική του Τμήματος.

Πιστεύω ότι δεν είναι τυχαίο το γεγονός το ότι βαθμολογήθηκαν με 37 ΜΟΝΟΝ έντεκα υποψήφιος όσες δηλαδή και οι κενές θέσεις.”

Η Επιτροπή, κατά την κρίσιμη συνεδρίασή της (8/1/93), απέφυγε να εξετάσει και να κρίνει η ίδια τις αιτιάσεις των εφεσίβλητων. Περιορίστηκε στη διαπίστωση ότι η ένσταση προβλήθηκε προγενέστερα, στο Υπουργείο Παιδείας, με το γνωστό αποτέλεσμα. Κατά τη συζήτηση της έφεσης ο δικηγόρος των εφεσιόντων υπαινίχθηκε ότι, όπως είναι διατυπωμένη η απόφαση, μπορεί να εξαχθεί ότι η Επιτροπή ερεύνησε το θέμα που είχαν θέσει οι εφεσίβλητες. Νομίζω όμως πως το κείμενο της ενισχύει την αντίθετη άποψη:

“Η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη όλα όσα επικαλείται ο δικηγόρος εκ μέρους των πιο πάνω υποψηφίων, καθώς και την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και αφού μελέτησε

όλα τα στοιχεία και έγγραφα που υπάρχουν στους φακέλους των υποψηφίων αποφασίζει ως εξής:

5 (α) Οι ενστάσεις των πιο πάνω υποψηφίων για τη βαθμολογία τους έχουν εξεταστεί από το Υπουργείο Παιδείας και έχουν απορριφθεί.

10 (β) Οι περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Επιθεώρησης & Αξιολόγησης) Κανονισμοί του 1976, καθορίζουν τη διαδικασία υποβολής και εξέτασης ενστάσεων από μέρους των εκπαιδευτικών λειτουργιών για τις υπηρεσιακές τους εκθέσεις."

15 Η απόφαση ακυρώθηκε από το πρωτόδικο δικαστήριο, γιατί η Ε.Ε.Υ. δε συμμορφώθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 35(Β) (8). Με άλλα λόγια παρέλειψε, όπως όφειλε, να εξετάσει και αποφασίσει τις ενστάσεις ανεξάρτητα από το γεγονός ότι προβλήθηκαν προγενέστερα και απορρίφθηκαν. Δικαιολογώντας την απόφασή του το δικαστήριο ανέφερε ανάμεσα σ' άλλα και τα

20

25 "Η παράλειψη της Ε.Ε.Υ. να εξετάσει η ίδια τις ενστάσεις όπως προνοεί ο Νόμος, και η υιοθέτηση των ευρημάτων του Υπουργείου, πλήττουν και την αιτιολογία της επίδικης απόφασης. Το γεγονός ότι οι ενστάσεις των αιτητριών εξετάστηκαν και απορρίφθηκαν από το Υπουργείο Παιδείας δε συνιστά κατά την άποψη μου επαρκή αιτιολογία. Διαφωνώ με τη θέση του δικηγόρου της Δημοκρατίας ότι οι αιτήτριες δεν παρουσίασαν οποιαδήποτε στοιχεία που να αποδεικνύουν την κατ' ισχυρισμό προκατάληψη εναντίον τους. Το θέμα που εγείρεται στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν είναι κατά πόσον οι αιτήτριες απέδειξαν ή όχι άνιση μεταχείριση, αλλά κατά πόσο η Ε.Ε.Υ. άσκησε το καθήκον που της επιβάλλει ο Νόμος για εξέταση των ενστάσεων που υποβάλλονται αναφορικά με τον κατάλογο που ετοιμάζει η Συμβουλευτική Επιτροπή."

35

40 Εν πρώτοις ο δικηγόρος των εφεσσειόντων είπε ότι ο αριθμός υποψηφίων με βαθμολογία 37 ήταν τυχαίος. Και αυτό προκύπτει και από το γεγονός ότι δε βαθμολογήθηκαν κατά τα ίδια χρονικά διαστήματα. Ωστόσο, ας το πούμε αμέσως, οι χρονικές αποστάσεις δεν είναι μεγάλες. Το κύριο όμως επιχείρημα ήταν ότι η Επιτροπή ούτως ή άλλως δεν είχε δικαίωμα επαναξιολόγησης και αναβαθμολόγησης των εφεισιβλήτων. Και δεδομένου ότι το αντικείμενο της ένστασης εξετάστηκε αρμόδια από το

Υπουργείο ο λόγος ακύρωσης που υιοθέτησε η πρωτόδικη απόφαση δεν ευσταθεί.

Έχει νομολογηθεί με σταθερότητα και σε ύψατο επίπεδο από την Ολομέλεια του δικαστηρίου (**Παπαχαράλαμπος και Άλλος ν. Δημοκρατίας** (1987) 3 Α.Α.Δ. 2132) ότι η βαθμολόγηση εκπαιδευτικού δεν είναι πράξη εκτελεστή υποκείμενη σε προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο. Το θέμα όμως μπορεί “να εξεταστεί παρεμπιπτόντως σε προσφυγή, στην οποία ο αιτητής προσβάλλει τη μη προαγωγή του: απόφαση αρ. 280/94 **Παπαχαράλαμπος ν. Δημοκρατίας** ημερ. 16/2/96. 5 10

Πέρα όμως από τη νομολογιακή αυτή αντιμετώπιση, ο θιγόμενος έχει δικαίωμα - του το παραχωρεί το εδ. 7 του άρθρ. 35(B) - με γραπτή ένσταση να επιδιώξει μεταρρύθμιση του καταλόγου προακτέων. Όμως παρόλο που το δικαίωμα παρέχεται σε σχέση με τη μεταρρύθμιση αυτή, είναι αρκετά ευρύ ώστε να περιλαμβάνει και θέματα απτόμενα της βαθμολογίας. Ο λόγος είναι πως ο παράγων αυτός είναι μεταξύ των καθοριστικών για τη σειρά που εξασφαλίζει ο εκπαιδευτικός στον κατάλογο. Η συσχέτιση σειράς στον κατάλογο και βαθμολογίας είναι νομίζω αυτονόητη. 15 20

Στην περίπτωση αυτή προβλήθηκε ο ισχυρισμός για άνιση μεταχείριση λόγω παραγνώρισης πάγιας βαθμολογικής τακτικής του Τμήματος. Να υπενθυμίσουμε εδώ πως στην απόφαση αρ. 747/93 **Α. Χαράλαμπος ν. Ε.Ε.Υ.** ημερ. 8/3/95 το δικαστήριο, αφού άκουσε μαρτυρία, δέχθηκε πως υπήρχε τέτοια πρακτική η οποία έπληξε τα συμφέροντα του αιτητή σε βαθμό που ήταν αναπόφευκτη η ακύρωση της διοικητικής απόφασης: βλέπε και προσφυγή αρ. 721/93 **Κ. Παπαδόπουλος ν. Ε.Ε.Υ.** ημερ. 14/11/95. 25 30

Έτσι το ζήτημα της βαθμολογίας, όπως θίγεται στην ένσταση ημερ. 7/1/93, έπρεπε να εξεταστεί και αποφασισθεί. Κατά μείζονα λόγο επειδή υπήρχε σε αυτή και σαφής νύξη για προκαθορισμένη ενέργεια της Διοίκησης που αν μη τι άλλο ενόχλησε και την ίδια την Επιτροπή, όπως φαίνεται από το απόσπασμα του πρακτικού που παρέθεσα. Η εξέταση επιβαλλόταν στο πλαίσιο των εδ. 7 και 8 του άρθρ. 35(B). Ήταν πια ζήτημα ανεξάρτητο από την ένσταση του Καν. 22. Και δεν ήταν, όπως λανθασμένα τέθηκε, τεχνικό ζήτημα αναβαθμολόγησης από την Ε.Ε.Υ., για το οποίο δεν είχε αρμοδιότητα. Στην ουσία της η ένσταση συνδεόταν άμεσα με τη βαθμολογία σαν παράγοντα που επηρέαζε τη θέση του ενισταμένου στον κατάλογο. Επομένως 35 40

μπορούσε - και έπρεπε - να γίνει αντικείμενο εξέτασης και απόφασης. Η παράλειψη της Ε.Ε.Υ. να εκτελέσει αυτή της την υποχρέωση δεν μπορούσε παρά να ήταν μοιραία για το κύρος της πράξης.

5

Με τις σκέψεις αυτές απόρριπτο την έφεση.

Η έφεση επιτυγχάνει κατά πλειοψηφία, με έξοδα υπέρ των εφεσειόντων. Η επίδικη διοικητική πράξη επικυρώνεται.